

פסוקי דזמרה

גודל מעלתן ואמירתן עם הציבור

מעלת אמירת פסוקי דזמרה במתינות ובכוונה גדול מאד, כמו שכבר הפליגו חז"ל לכתלמוד ובמדרשים, ואחריהם בספרי ראשונים ואחרונים. ועינינו רואות שבדורותינו אנו, נתרשל הדבר, משום שנשכח מהציבור רוס מעלתם ואינם מתבונני בגודל ענינם.

גם הזהירו הקדמונים לאמרם ביחד עם הציבור מתחילתם ועד סופם ולא שיהא זה עומד בכה וזה עומד בכה, כמו שמביא הרדב"ז בשם הוזהר וז"ל בשעה שהשכינה באה לבית הכנסת ומצאה אומרים הזמירות, אם מקצתם מאחרין ומקצתם מקדימין, מיד מסתלקת (ח"ו) עכ"ל.

ואחריו הזהירו גדולי דורינו להתחיל להתפלל עם הציבור ביחד ממה טובו כמו שהיה נהוג מקדמת דנא, כמו שהעיד הרה"ק מטאהש זצוק"ל, ז"ל: דהנה בדורות הקודמים... לא היו מתחילין מהודו והיו מתחילין ביחד ממה טובו... (עבודת עבודה דברות קודש ח"ב דף ל). ע"כ לקטנו קצת ממאמרי קדמונים ואחרונים כדי לעורר הלבבות לאמרם כראוי עם הציבור בקול ובמתינות ובכוונה.

א"ר יוסי יהא חלקי עם גומרי הלל
בכל יום - דפסוקי דזמרה קאמרינן:

שבת קים:

יהא אדם מקרב הקב"ה אליו ומרצהו
בתשבות וקילוסין והוא מתקרב אליו
ובעודו קרוב אליו יש לו לתבוע צרכיו:
ועי"ז נשמע תפלתו

רש"י ברכות ד: ד"ה זה הסומך

ישמח משה ואתחנן ד"ה הצעל המורים

מצוה זו כך הוא שיהא אדם מתחנן
ומתפלל ומגיד שבתו של הקב"ה
ואחר כך שואל צרכיו:

רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"ב

אין אומרים הזמירות במרוצה כי אם בנחת:

ש"ע סימן נ"א ס"ח

יוצא מפיו כאילו מונה מעות:

משנ"צ סק"כ

מלה במלה כדי לכוון בהם יפה:

שועה"ר סי"ג

וכן אותם הקורים פסוקי דזמרה בקול רם

ונעים זמר וכו' תפלתם וזמירתם

מתקבל כריח ניהוח:

ספר חסידים סימן יח

הקליפות מבטלים לעלות התפלה

וע"י פסוקי דזמרה מכריתים אותם:

משנ"צ סי' נ"ד סק"ה

לעולם יסדר אדם שבחו של מקום

ואחר כך יתפלל:

ברכות ל"ב:

שישער בעצמו שכל מה שהקב"ה עושה

עמו חסד קל כל היום ולא יבקש כי אם

מתנת חינם:

כלי יקר דברים ג, כד

עיקר תפלה בציבור, בפסוקי דזמרה:

סיפורי מנן הרמ"ח אות כ"ב בשם הרה"ק מנצארדיטשוב זי"ע

בשעה שהשכינה באה לבית הכנסת

ומצאה אומרים הזמירות, אם מקצתם

מאחרין ומקצתם מקדימין, מיד מסתלקת:

ש"ת רדב"ז ח"ג סי' תע"ד, בשם מדרש הנעלם

— להתחזק בעבודת התפלה —